

אתה בודד? את בודדת?

יש מקום

להיכרות מאורגנת!

בתזווגו לריקוד במועדון הדחוס. "יש לך הצעות?" היא עונה לו ומציגה מידה אליו את לחייה. "אני אוהב קולנוע. ואת?" "מתה לקולנוע."

דבר, מלבד מילמולי "אתה רוצה לרקוד?" מהוססים. ולאחר מכן נחממת רחבת-הריקודים בגוש רוטט של גופות חבוקים. "מה את עושה מחר?" שואל משה כנען, דייל אל-על, בהדקו היטב את

הן באות לבד

שתי צעירות מגיעות, ללא מלווים, לערב הרווקי-אדה, ממתנות לתור לקנות כרטיסים מידי שומרי הסף. הן צעירות וחתיכות — אך חסרות חברים. ההיכרויות במועדון נעשות בשעת הריקוד.

אני באה לפה פעמיים בשבוע בשביל לרקוד. כן, רק בשביל לרקוד. בשביל בחורים לא צריך לרוץ עד פה ולשלם חמש לירות טובות. אם יחד עם הריקוד בא לי גם איזה חתיך לעניין אז למה לא. ברור-הבא. יש שני ציפורים במכה. אבל במיוחד בשביל זה, חבל על הכסף."

מועדון טיראן. ריהוט שחור, מצופה בקטיפה אדומה. אורות עמומים משרים אווירת-עבירה. פעמיים בשבוע, בימי שני ורביעי, שמור המועדון ההרצלייני לרווקים ולרווקות בלבד.

המטרה המוצהרת — צייד. הכיסוי המר-קובל — בילוי ערב-ריקודים בלתי-מחייב. 9.30 בערב הם מתחילים להגיע. ב" 10.00 מלא המקום מפה לפה.

יושבים. איש אינו זו. כמו בימים הר טובים והרחוקים של מסיבות יום-שישי עם החבר'ה. יש עזרת נשים, מולה הרווקים כולם. מה שחוצץ ביניהם, עדיין, הוא הר צעד הראשון.

"מיישה, תהיה גבר, תיגש בבלונדינית ההיא בפניה. רואים לפי העיניים שלה שהיא מתה עליך. תיגש, אם תהיה ראי שון, אני מבטיח לבוא אחר-כך!"

לשון משותפת

מאוד

דמוישה המדובר מביט בבלונדינית הא-מורה. וידיו מזיעות מהתרגשות. לקום, לא לקום. לקום, לא לקום. כשהוא מת-רומם סוף-סוף, אינו מצליח לעבור יותר ממחצית-הדרך אל בחירתו. עוד טרם שאל אותה אם תסכים לרקוד עימו, היא חבוקה כבר בזרועותיו. זורחת בניצחונה המזהיר על היושבות ומצפת. הקרה נשבר. שניות מיספר אין לשמוע

רוואן נולד? זוגות חבוקים

בריקוד. תקווה תם של המבקרים במועדון "טיראן" היא, כי מהריקודים יולדו התקשרויות.

איך לשבור את הקרח?

תחילת הערב — בן ובת, גב אל גב. איך שוברים את הקרח. יוצר רים קשר? מילה פה, מילה שם, מבט פה, מבט שם — הזמנה לריקוד — והעסק דופק. למטה במרכז: סך הכל עליו למד, מבקר ומבקר מתפעלים.

"אז הולכי מחר לסרט?" מחר ילכו לסרט. אחריו יזכרו בצחוק בריקוד התמים שהפגישם. "כולם באים לכאן לדוג", אומר ג'והני שמואלי מרמת-גן. "הבחורים באים לדוג בחורות, והבחורות באות לדוג בחורים."

שוק ההיכרויות צעירים וצעירות ממלאים את אולם הריקודים. מעמדות שר-נים, עדות שונות, סיגנוני לבוש שונים — ורק הבדירות מאחדת את כולם. במרכז התמונה — שתיים מהמבקרות: רינה הבלונדינית (עומדת) לבורנטית במקצועה, וגליה (יושבת) שרטטת. מטרתה של גליה שונה: "לבלות ולדבר עם אנשים."